

Sluiting van de jacht op acht onschadelijke trekvogels

Eind oktober heeft minister Van Aartsen van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij in een brief aan de Tweede Kamer laten weten de jacht op acht soorten onschadelijke trekvogels met ingang van het volgende jachtseizoen te willen beëindigen. Het gaat hier om Wintertaling, Pijlstaart, Slobeend, Tafeleend, Kuifeend, Toppereend, Watersnip en Houtsnip.

Hiermee komt minister van Aartsen voor een deel tegemoet aan de uitdrukkelijke wens van de meerderheid van de Tweede Kamer en ruim 90% van de Nederlandse bevolking om plezierjacht niet langer toe te staan. Van de elf soorten waar Vogelbescherming Nederland jarenlang actie voor gevoerd heeft, is nu alleen de jacht op de Patrijs nog toegestaan. De jacht op Krakeend en Goudplevier was al enkele jaren gesloten.

Tot nu toe was de jacht op Slobeenden en Watersnippen geopend tussen 18 augustus en 1 februari, op de overige vijf eendensoorten tussen 1 september en 1 februari en op Houtsnippen tussen 15 oktober en 1 januari. Als de minister zijn voornemen uitvoert, zal het op 1 februari 1996 definitief afgelopen zijn met de jacht op deze soorten. Het zou een mooi resultaat zijn als ze nu eindelijk gastvrij in ons land kunnen worden ontvangen.

In de jagerswereld kwam dit verbod hard aan. Tekenend is hun reactie in *De Nederlandse Jager*: "juist nu wildbeheerseenheden zich in heel het land inspannen voor natuurbehoud en natuurverbetering komt deze Minister ons overvallen met een nieuw onnodig verbod". Voor de leek: een wildbeheerseenheid is een groep jagers met een aaneengesloten jachtveld die zich hebben verenigd.

Bovenstaand citaat verwoordt precies waar het om draait. Alle natuurbeschermingsorganisaties zijn verheugd dat de jacht op deze onschadelijke trekvogels eindelijk zal worden stopgezet. Daarentegen zijn de jagers, die zich voortdurend proberen te manifesteren als 'natuurbeschermers', heftig verontwaardigd. Ze zien de jacht op deze acht soorten namelijk als een soort beloning voor bewezen 'goede diensten'. Dit jagersloon of oogsten, uitsluitend om het jachtplezier te verhogen, staat echter in schril contrast met de inspanningen van veel echte natuurbeschermers.

Een van de problemen bij jacht op trekvogels is dat de jager niet kan zien welke invloed zijn afschot heeft op de populatiegrootte. Anders gezegd: de jager in Nederland weet niet of hij al teveel Pijlstaarten heeft geschoten of dat er nog wel een paar bij kunnen. Daarbij komt dat de genoemde soorten in vrijwel elk land waar ze op trek komen, worden bejaagd. "Verstandig gebruik" is bij trekvogels dan ook een holle frase. Bovendien hoeft een soort eerst niet zeldzaam te worden of dreigen uit te sterven voordat hij voor bescherming in aanmerking komt. Zo mogen Merel en Fitis ook niet worden geschoten, hoewel ze zeer algemeen zijn. Tenslotte veroorzaakt de jacht op deze onschadelijke trekvogels veel extra onrust in bepaalde gebieden met alle bekende gevolgen van dien. Kortom, voldoende argumenten om de jacht op deze soorten te stoppen.

Pikant detail is dat enige maanden terug de *Nieuwsbrief WBE Databank* 1993/1994 verscheen met daarin afschotcijfers van alle bejaagbare soorten van de afgelopen veertien jaar. Interessante lectuur, want zo kom je bij-

voorbeeld te weten dat jaarlijks in Nederland 50.000 Kolganzen, 400.000 Houtduiven en 150.000 Zwarte Kraaien worden afgeschoten. In het seizoen 1993/94 werden zo'n 67.000 onschadelijke trekvogels afgeschoten. Met betrekking tot de acht soorten heb ik in tabel 1 een overzicht gemaakt van de afschotcijfers.

Tabel 1. Afschotcijfers in Nederland van acht onschadelijke trekvogelsoorten. Bron: Nieuwsbrief WBE Databank (een uitgave van de KNJV).

	afschot 1993/93	maximaal afschot
Wintertaling	10.000	21.000 (1982/83)
Pijlstaart	1.700	4.000 (1980/81)
Slobeend	5.000	9.000 (1988/89)
Tafeleend	5.500	12.000 (1985/86)
Kuifeend	20.000	25.000 (1992/93)
Toppereend	5.400	2.000 (1988/89)
Watersnip	7.500	20.000 (1983/84)
Houtsnip	17.000	27.000 (1985/86)

De cijfers spreken voor zich. Heiaas is niet bekend om welke aantallen het voor de provincie Groningen gaat.

Daarnaast werden in 1993/94 nog eens zo'n 23.000 Patrijzen in Nederland doodgeschoten. Een volkomen zinloos afslachten van deze Rode Lijst-soort, zeker als we bedenken dat in het midden van de jaren 80 het aantal broedparen van deze uitgesproken standvogel werd geschat op 25.000 tot 35.000 (Bron: *SOVON, Atlas van de Nederlandse vogels*).

In de *Nieuwsbrief WBE Databank* staan overigens boeiende opmerkingen over de Patrijs: "het niet verder teruglopen van de aantallen blijkt ook uit het afschot.

De negatieve trend in het afschot begin jaren tachtig lijkt zich om te buigen in een positieve." Ook deze tekst spreekt voor zich.